

Άνθρωποι χωρίς πρόσωπο τα 'βαλαν με τα συναισθήματα.

Ή « αξιολόγηση εναντίον αποκριάς»

Πρόσωπα: Η κ. Αποκριά, η κ. Αξιολόγηση, 2 άνθρωποι χωρίς πρόσωπο και 14 συναισθήματα: Γέλιο, χαρά, πόνος, θυμός, οργή, απελπισία, θλίψη, απορία, αγανάκτηση, φόβος, αγωνία, ανασφάλεια, τρόμος, σαρκασμός

Η αποκριά ετοιμάζει γιορτή και καλωσορίζει τα συναισθήματα, αρχίζει μουσική, χορεύουν και τραγουδούν. Από πίσω της караδοκούν άνθρωποι χωρίς πρόσωπο, οι οποίοι δαιμονίζονται με αυτά που βλέπουν.

Απ: Έλληνες πολίτες, Κοζανίτες αποκρίτες, προσοχή. Πρέπει να υποδεχτείτε την κυρία Αξιολόγηση.

Κο 1: Τι είναι αυτό;

Κο2 Ανάξιον λόγου

Απ; Ποιος είσαι εσύ που τολμάς να θίξεις την αυτού μεγαλειότης κ. αξιολόγηση; Αυτή ήρθε για να σας αξιολογήσει.

Αξιολόγηση; Αυτό που βλέπω είναι εκτός της συμφωνίας υποταγής που υπογράψατε. Δεν το προβλέπει το πρόγραμμα.

Κο3: Εδώ έχουμε αποκριά, αποκρέβουμε απ' όλα τα προγράμματα.

Αξιο: Τολμάτε να αποκρέβετε χωρίς την έγκρισή μας; Δηλώνετε δηλ ανυπακοή; Να απολυθεί αμέσως ο πρωθυπουργός.

Κο4: Σε ποιο χαρτί το είδατε αυτό γραμμένο; Εδώ πρωθυπουργός είναι η κυρία Αποκριά . Αυτή είναι η ανωτάτη αρχή και άφησε ελεύθερα όλα τα συναισθήματα, να χορέψουν και να γλεντήσουν.

Αξιο: Τι; Δεν υπακούει; Φέρτε την εδώ να την περιποιηθούν τα παληκάρια, να καταλάβει τι θα πει υπακοή.

Τα συναισθήματα σχηματίζουν κύκλο για να προστατέψουν την κ. Αποκριά..

Ακούγονται γέλια: χαχαχα μολών λαβέ

Απρόσωπος: Ποιος είσαι εσύ ;

Γέλιο: Ποιος είμαι; Το γέλιο. Δεν έχεις ακούσει που λένε το γέλιο χαρίζει ζωή; γιατρεύει τις αρρώστιες, είναι μεταδοτικό.

Απ: Απαγορεύεται, χρωστάτε γι αυτό 5 δις ευρώ

Χαχαχα (γελάνε όλοι με διαφορετικό τρόπο.) αυτό δεν μπορεί κανείς να μας το πάρει.

Απ: Εσύ ποια είσαι;

Χαρά: Είμαι η χαρά, ανάλαφρη, ξαλαφρώνω την ψυχή. Τα παίρνω όλα ελαφριά που λένε.

(Χάνουμε μάθημα. Έρχεται ο φίλος μου. Πήρα το πιο όμορφο δώρο.)

Απ: Δεν υπάρχει χαρά μόνο ο χάρος.

Χα: Ο χάρος να σε πάρει

Απ: Εσύ λέγε ποιο είναι το όνομα σου;

Πόνος: πόνος.

Απ: Αα πόνος, δηλαδή;

Πόνος: Εγώ είμαι σκληρός, βαράω και όπου πάρει. Θέλεις στο χέρι στο πόδι, στην καρδιά.

(Μη χτυπάς. Με προσβάλεις.)

Απ: Εσύ είσαι χρήσιμος, αρκεί να μην αντιδράς.

Απ: Εσύ λέγε. Ποιος είσαι, τι φάτσα είναι αυτή;

Θυμός: Είμαι ο θυμός και θα σας εξαφανίσω.

(Γιατί.. προτάσεις)

Απ: Εσύ παρα είσαι δυνατός για να σε ανεχτώ. Και γιατί παρακαλώ φωνάζεις;

Θυμός: Για να πάρει τέλος πια η αδικία στον κόσμο.

Απ: Χα χα. Αυτό δεν έγινε ποτέ στην ιστορία και θα γίνει τώρα;

Οργή: Για αυτό δεν θα σας ρωτήσουμε.

Απ: Εσύ ποια είσαι και κουβαλήθηκες εδώ;

Οργή: Είμαι η οργή που προκαλούν τα μέτρα σας, τα ψέματα και η υποκρισία σας.

Απ: Και ποιος σου έδωσε το δικαίωμα να φωνάζεις;

Οργή: Το δικαίωμα αυτού που πονάει και υποφέρει.

Απ: Χα χα. Να και άλλο λουλούδι. Εσύ ποια είσαι; Πως λέγεσαι;

Απελπισία: Αχ τι να πω πια.

Απ: Σιγά πολύ μελό. Λάθος έκανες στον τόνο.

Απελπισία: Πάει. Όλα στα χαμένα. Αυτοί δεν καταλαβαίνουν από λόγια. Δεν συγκινούνται από τίποτα.

Απ: Α το κατάλαβες; Έτσι μπράβο, έτσι μ' αρέσεις.

Απ: Αυτό εδώ σε λίγο θα ψοφήσει. Άντε να καθαρίσει ο κόσμος.

Εσένα λέω. Ποια είσαι;

Θλίψη: Είμαι η θλίψη με ζωγραφίζει η μπότα σου που τσαλαπατάει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Απ: Είδες; Χα, η μπότα μου είναι καλλιτέχνης, ζωγραφίζει.

Απ: Εσύ ποια είσαι; Τι κοιτάς έτσι σαν χαζό;

Απορία: Είμαι η απορία.

Απ: Και γιατί απορείς;

Απορία: Πως γίνεται να μην ταράζεστε από όλο αυτό το κακό που σπέρνετε. Τόσο πόνο, απελπισία. Καταδικάζετε τους νέους, το μέλλον τους. Και σεις θα πεθάνετε. Μαζί σας θα τα πάρετε;

Απ: Χαχα. Έχουμε και φιλοσοφία τώρα; Αυτά είναι ψιλά γράμματα. Μας φτάνει να σας τα παίρνουμε. Και θα τα παίρνουμε ακόμα και όταν δεν θα έχετε. Θα τα παίρνουμε.

Αγανάκτηση: Όχι δεν θα σας αφήσουμε να μας τα πάρετε όλα. Εμείς μπορούμε να αγαπάμε. Αυτό κανείς δεν μπορεί να μας το πάρει.

Απ: Χαχαχα χτυπάει άτομα με τα μαστίγια.

Φόβος: Αμάν αυτοί δεν έχουν έλεος.

Απ: Α να και μια φωνή σωστή. Ποιος είσαι εσύ;

Φόβος: Είμαι ο φόβος, ξέρετε... εγώ φοβάμαι τα πάντα. Φοβάμαι το κράτος τις ειδήσεις την εφορία..

Απ: Μπράβο. Εσένα θέλω. Εσύ θα είσαι υπό την προστασία μου.

Αγωνία: Και εμείς οι άλλοι τι θα κάνουμε αν μας τύχει καμιά αναποδιά.

Αν χρειαστεί να πάμε στους γιατρούς;

Απ: Σιγά θα κλάψουμε. Εσύ ποια είσαι;

Αγωνία: Η αγωνία είμαι. Που δεν έχω που να σταθώ. Που να ακουμπήσω. Με τρώει ο φόβος, πού θα βρουν δουλειά τα παιδιά, πώς θα κάνουν τη ζωή τους, πώς θα πληρώσουμε τους φόρους, πώς θα γλιτώσουμε το σπίτι μας.

Απ: Πολλά πώς ρωτάς και είσαι πολύ ενοχλητική.

Ανασφάλεια: Και πώς και τί και πότε και γιατί.

Απ: Μπα και άλλες ερωτήσεις; Ποια είσαι εσύ;

Ανασφάλεια: Είμαι η ανασφάλεια και τρέμω γιατί δεν έχω καμιά σιγουριά για το μέλλον. Δεν ξέρω πώς θα πορευτώ στη ζωή.

Απ: Είναι απλό. Δεν θα έχεις μέλλον. Στο κόβουμε για να μην τρέμεις.

Τρόμος: Αμάν τι ακούω;

Απ: Τι ακούς εσύ, ποιος είσαι;

Τρόμος: Είμαι ο τρόμος και τρέμω με αυτά που ακούω.

Απ: Αφού τρέμεις καλύτερα να πέσεις να τελειώνεις.

Σαρκασμός: Χαχαχα. Ποιος θα πέσει όμως πρώτος;

Απ: Τι θα πει ποιος θα πέσει πρώτος; Ποιος είσαι εσύ;

Σαρκασμός: Είμαι ο σαρκασμός και είμαι η ασπίδα για όλους όσους είδες πριν από εμένα. Θα σου βγάλω τη μάσκα που φοράς και θα δεις από κάτω όλα αυτά που φοβερίζεις. Είναι όλα δικά σου: πόνος, θυμός, απελπισία, θλίψη, απορία, φόβος, ανασφάλεια. Με αυτά οπλίζεις το χέρι σου για να σκοτώσεις τη χαρά, το γέλιο, την αισιοδοξία. Έλα μαζί μας για να σωθείς από το τέρας που φωλιάζει μέσα σου. Και αν δεν μπορείτε να έρθετε μαζί μας να φύγετε έξω από τη χώρα μας. Στο διάολο από εδώ.

Φοβάστε τον ουρανό που κοιτάζουμε. Φοβάστε τα χέρια μας που αγκαλιάζουν τόσο τρυφερά. Φοβάστε τα όνειρά μας. Μας φοβάστε γιατί είμαστε πιο ζωντανοί από κάθε άλλη φορά.

Τραγούδι

Κοζάνη 14-2-2016